

Ādažu vidusskolai jauns direktors

Astrīda Spilva,

redaktore

Savas pastāvēšanas trešās desmitgades pirmo mācību gadu Ādažu vidusskola uzsākusi ar jaunu skolas direktoru – Ivaru Balamovski. Mūsu iepazīšanās saruna notika dažas dienas pirms mācību gada sākuma, kad jaunajā vietā un amatā pavadītās nepilnās divas nedēļas ļāva vien iepazīstināt ar sevi, dalīties pirmajos iespaidos par Ādažiem un ieskicēt vispārīgus turpmākās darbības principus.

Esmu dzimis Kurzemē, Skrundā, tur arī mācījos astoņus gadus. Pirmā nopietnā izvēle bija jāizdara ceturtajā klasē: turpināt ārpusstundu nodarbības sporta sekcijā vai mūzikas skolā. Izvēlējos mūziku, pabeidzu bērnu mūzikas skolu, un bija loģiski, ka mans tālākais ceļš veda uz Jelgavas mūzikas vidusskolu, kur arī apguvu savas nākamās profesijas pamatus.

Uzreiz pēc mācību beigšanas sāku strādāt Rīgas 85.vidusskolā, kur biju mūzikas skolotājs un arī vadīju pūtēju orķestri.

Pedagoga darba pieredze turpināja krāties, ilgu laiku strādājot Rīgas 36.vidusskolā (tagadējā Teikas vidusskola) par skolotāju un kora vadītāju. Paralēli tam pats gan dziedāju, gan spēlēju, gan diriģēju un visam pa vidu arī pabeidzu Latvijas Mūzikas akadēmiju, kur ieguvu mūzikas pedagoga un kora diriģēšanas specialitāti, — man ir augstākā pedagoģiskā izglītība.

Esmu precējies, man ir divi dēli — vecākajam ir 21 gads, un viņš studē Stradiņa universitatē žurnālistiku, bet jaunākais, 16 gadus vecs, mācās Teikas vidusskolas 9. klasē.

1994.gadā man piedāvāja direktora amatu Rīgas 39.vidusskolā (tagadējā Juglas vidusskola), kur nostrādāju gadu, tad saņēmu uzaicinājumu kļūt par Rīgas Domes Izglītības, jaunatnes un sporta departamenta Vidzemes priekšpilsētas nodaļas vadītāju. Tā kopš 1995.gada septembra ir pagājuši vienpadsmit gadi, un, kaut arī mainījās nosaukumi, bija reorganizācijas un pārstrukturizācijas, ideja un uzdevumi palika nemainīgi — tas bija darbs ar vispārīzglītojošajām skolām: skolu tīkla veidošana, akreditācija, attīstības kon-

ceptijas izveidošana, mazākumtautību izglītības ieviešana Latvijā, pāreja krievu skolās uz atsevišķu mācību priekšmetu apguvi latviešu valodā, visu šo jautājumu koordinēšana. Arī pirmskolu darbs, interešu izglītība un sports — tas viss bija manā pārziņā.

Vai iepriekšējā darba pieredze jums noderēs jaunajā amatā?

Neapšaubāmi. Esmu iepazīnis skolas direktora darbu. Tas varbūt ir pat daudz precīzāks, strukturētāks konkrētajam kalendārajam gadam, cikliskumam no gada uz gadu. Iepriekšējā amatā bija savādāk: tā vairāk bija plānošana, katras konkrētās skolas vajadzību nodrošināšana atbilstoši finanšu līdzekļiem.

Vai darba maiņa bija viegla izvēle?

Es biju gatavs pārmaiņām. Jau divus trīs gadus vēlējos ko jaunu. Man liekas, ka ik pa noteiktam laika periodam ir kaut kas jāmaina, jo tas dod iespēju attīstībai un virzībai.

Ko jūs iepriekš zinājāt par Ādažiem, par skolu?

Līdz šim personīgas saskarsmes ar Ādažu vidusskolu nebija, protams, zināju, ka šeit ir skola, ka tās direktors ir Jānis Tikmers. Tā kā bija iespēja kandidēt uz direktora amatu un piedāvājums ieinteresēja, to pieņēmu.

Es domāju, ka sajūta — būt vidusskolas direktoram Ādažos — ir savādāka, nekā būtu, strādājot Rīgā. Jau tagad, esot šeit nepilnu mēnesi, es saprotu, ka Ādaži ir ļoti attīstīta, perspektīva vieta. Redzu, ka novada pašvaldība ir ieinteresēta pilnveidot un atbalstīt skolu. Te ir sava sociāla mikrovide, ar kuru jāreķinās. Ir daļa iedzīvotāju — vecāki, bērni, skolotāji, kas viens otru pazīst, taču ir arī jaunienācēji, kas uzcēlušī mājas nesen, dzīvo vairāk savā vidē un nav paspējuši ar visu iepazīties. Tādēļ skola gan kā mācību, gan interešu izglītības iestāde ir nozīmīgs vienojošs centrs. Arī tikko uzceltais baseins, kas gan ir atsevišķa struktūrvienība, būs pieejams kā bērniem, tā pieaugušajiem,

Ivars Balamovskis – Ādažu vidusskolas direktors

tādēļ izplānot un koordinēt, kā viskompleksu izmantot, būs kopīgs skolas un sporta centra uzdevums.

Vai esat paspējis iepazīties ar kolēģiem? Kā viņi jūs uzņēma?

Iepazīties esmu paspējis tikai daļēji, jo 14. augustā, kad sāku strādāt, vairumam skolotāju vēl bija atvaļinājums. Darbs pārsvarā tika plānots kopā ar direktora vietniekiem un novada pašvaldību. Ir bijušas dažas kopīgas kolektīva tikšanās. Ļoti nozīmīga bija diena pirms mācību gada sākuma, kad kopā ar skolas administrāciju izstaigāju kabinetus un kaut nedaudz parunāju ar katru skolotāju. Biju priecīgs par šo iespēju un domāju, ka abpusēji. Kad tikāmie pedagoģiskajā sēdē, es jutu, ka mums jau ir izveidojusies pozitīva attieksme vienam pret otru.

Vai pirmo septembri gaidāt ar satraukumu?

Jā, pirmais septembris šogad man būs īpašs. Kā jau teicu, skolotājiem un skolas tehniskajiem darbiniekiem esmu jau daļēji iepazīnis, sekos vēl nākamais etaps — iepazīties ar skolēniem un droši vien arī ar viņu vecākiem. Domāju, ka vislabākais veids, kā to panākt, ir kopīgi darboties.

Vai esat iepļānojis kādas pārmaiņas?

Pārmaiņas nedrīkst notikt tikai tāpēc, lai kaut ko mainītu. Pirms to darīt, ir jāizanalizē viss iepriekšējais — varbūt ir jāveic uzlabojumi, jo nav ne tādas skolas, ne tādas iestādes, kur nekas nebūtu pilnveidojams. Es gribu, lai Ādažu skola, kas tiek atzinīgi vērtēta, būtu vēl labāka.

Ādažu

Vēstis